

Župnija
Ljubljana Sveti Križ

oznanila

“Saj ste vendar živi kamni!” (1 Pt 2,5)

maj ■ 2019

Kaj mi pomeni Marija

Marijo, Jezusovo materjo, si kar nekaj časa nisva bili najbolj blizu. Sama ne vem, zakaj je bilo tako. V rani mladosti sem sicer z navdušenjem obiskovala šmarnice, z občudovanjem zrla v Marijino podobo, prijazno obličje lurške Matere Božje, prepevala pred njo in z malo otroške domišljije je oživela pred mojimi očmi in spregovorila mojemu hrepenečemu dekliskemu srcu.

A kasneje, v adolescenci in zgodnji odrasli dobi, so Marijin lik izpodrinile »pomembnejše« osebe, z večjo teološko težo in ... Iskala sem svoj, bolj oseben odnos do Boga in se kot ženska morda bolj navezovala na Kristusa, iskala njegovo srce, se mu zaobljubljala in izročala.

Vsi slovesni trenutki, ure uspehov in proslavljanja so bili Zanj. Ko pa so prišle stiske, tiste najhujše, ki so me upognile k tlom, da sem samo še tiho ječala, takrat mi je iz duše vedno privrelo: »Marija, Mati moja, pomagaj!« In vsakič sem v sramu pridala: »... Oj, in oprosti, ker te vedno kličem samo v muki, ampak kam naj ...? Samo še tokrat,

samo tokrat mi, prosim, pomagaj... za tale izpit, za tega fanta, ki mi je všeč, pa za tisto zagato, ki sem jo pridelala ... Potem bom že spremenila stare navade in bom res ukrepala že prej, da se mi ne bo več takole zaciklalo ...« In Marija me ni nikoli zavrnila. Nikoli se mi ni posmehnila ali mi delala pridige, da je tega res že dovolj. Nikoli ni bila hladna ali brezčutna. Četudi mi kdaj ni izpolnila tistega, kar sem jo prosila, me ni nikoli zares razočarala.

Najbolj pa sem Marijo vzljubila, ko sem dobila svojega otroka. Nihče matere, tako v njenem veselju kot v njenih skrbih in bolečinah, ne razume bolje kot druga mati.

Kadar se sedaj obračam na Marijo za hčer, čutim njeno blago prisotnost in oporo. Njeno zagotovilo, da bo vse dobro. Ona razume, ko te razjeda in ohromi skrb, če otroka ni domov, če je morda bolan in noče biti nič bolje, če ne ve, kaj bi študiral ali počel v življenju, če se je morda izgubil in razočaran ne ve več, kaj bi sam s seboj.

Marija ve in razume. Kaj vse ni šlo skozi njeno srce! Njen sin, edinec, je bil po nedolžnem obsojen. In umorjen. Pa ni nehala zaupati, da ima vse skupaj smisel. Verjeti, da je bilo vredno zaradi nečesa, česar se ni dalo razumeti. Ni nehala ljubiti, čeprav je takrat pod križem kazalo, da je izgubila vse. Marija, hvala.

Ko v tvoje varstvo izročim svoje najdražje, se pomirim in osvobodim. Čutim, da so pod tvojim plaščem na varnem, dosti bolj kot pod mojo »strgano plahto«.

Marta Globočnik Kukovica

Moli in ustvarjaj

Se ob besedi delo spomniš na službo, na odnose s sodelavci? Ali se ob delu razveseliš? Delo sestavlja množica bolj ali manj načrtovanih dejanj, ki pripeljejo do neke »ustvarjanine«, ki pa se lahko ponavlja iz dneva v dan (npr. brisanje mize – pobrisana miza). Ta dejanja so torej povezana z namenom in načrtom in imajo za cilj **skupno dobro**.

»V začetku je Bog **ustvaril** nebo in zemljo. /.../ Bog je ustvaril človeka po svoji podobi, **po Božji podobi ga je ustvaril**, moškega in žensko je ustvaril. /.../ **Sedmi dan** je Bog dokončal **delo, ki ga je naredil**, in **počival** je sedmi dan od vsega dela, ki ga je naredil. /.../ Gospod Bog je vzel **človeka** in ga postavil **v edenski vrt**, da bi ga **obdeloval** in **varoval**.« (1 Mz 1)

Ustvarjati je naša bistvena lastnost in naša bistvena potreba. Prav tako, kot je to počivati in govoriti z Bogom. Ker smo otroci Stvarnika. Ustvarjanje, molitev in počitek so trojica, ki definira delo. Naš Bog je bitje, troedina oseba, ki vedno ustvarja nove in prelepe stvari v živi

in neživi naravi, v vidnem in duhovnem svetu. Življenje na svetu pa ni več ustvarjanje v rajskem vrtu, ampak posameznik gradi svoj vsakdan in dan drugih z dejanji lepote, veselja, truda in trpljenja, pa tudi z dejanji upora in zla.

Ker se je človek pustil zapeljati kači, so sledile posledice: »/.../ **s trdom** boš jedel od nje **vse dni** svojega življenja. /.../ In Gospod Bog je odpravil človeka iz edenskega vrta obdelovat zemljo, iz ktere je bil vzet.« (1 Mz 3)

Delo je bilo od začetka del človekove identitete. Delati je za nas tako pomembno kot dihati. In tako pomembno kot dialog, kajti v odnosu postajam človek, postajamo ljudje. Môli in delaj: **komuniciraj z Bogom in ustvarjaj!** Delati je pravica, ker nas dela žive. Bistveno pri ustvarjanju v vsakdanjem življenju pa je, da ne pozabimo, komu smo podobni in komu pripadamo! Bog je veselje ustvaril **z namenom**. **Za drugega**. Za svoje otroke. **V tem je veselje!** Skušajmo torej ta dan ustvarjati tisto, kar bo v resnično korist za nas in še za koga. Čim več ljudem bo v dobro, tem bolje.

Vsak človek, ki ima fizične in psihične sposobnosti za samostojno življenje, zagotovo nekaj dela. Jezus nas vabi, da kot otroci svojega Stvarnika posvetimo ta vsakdanja in včasih manj vsakdanja opravila. Kaj naj storimo, da bomo delali Božja dela, se morda sprašujemo. Jezus odgovarja: *»Božje delo je to, da verujete v tistega, ki ga je on poslal.«* (Jn 6,28–29). Da se torej ob sedmih zjutraj spomnimo, da najprej delamo zato, ker nas je Nekdo take ustvaril, in rečemo: »Uau, hvala, Bog, da lahko odprem pipo, hvala za te prste, hvala, da znam skuhati kavo! Ne da se mi pomivati posode, ampak če se odločim, me te roke kar ubogajo! Uau, kakšna moč!« Vsa razlika se zgodi, ko Bogu začnemo govoriti, kako dober je, da nam omogoča, da lahko tipkamo, rišemo, zidamo, prevajamo, molimo ... To osvobaja! Če bi se npr. tisti, ki zagovarjajo splav, začeli zahvaljevati za rokice in nogice bitja, ki raste na skrivnem, in se začeli spraševati, kako je mogoče, da sploh kaj nastane, bi se morda nosečnosti manj bali in bi začeli delati v resnično korist matere in otroka. Če smo pozorni, lahko opazimo, da nas mediji, sodelavci, prijatelji,

sovražniki in drugi pogosto vabijo k pritoževanju in opisovanju dogodkov in dela z besedami in gestami, ki nam vlivajo nezadovoljstvo ali povzročajo neko težo. Takšen pogled ne prinaša življenja, temveč ga jemlje.

»In Bog je videl vse, kar je naredil, in glej, bilo je zelo dobro.« (1 Mz 1,31)

Zakaj se ne bi tudi jaz odločil oz. odločila, da **opazujem in ocenjujem svoje delo, tako kot ga opazujejo Božje oči?** Z Malo Terezijo uživajmo v vsakdanjih ponavljajočih se delih, ki nas lahko spravljajo ob živce, tako da Bogu pripovedujemo »neumne« razloge za čudenje in hvaležnost! Krščanski pogled na delo je pogled, ki išče razloge za čudenje in zahvaljevanje Bogu. Če je tudi rezultat dela sprejemljiv, imamo razlog več za veselje. Tak pogled na delo vodi v svobodo in omogoča ustvarjalnost, daje pa tudi pogum, da poskusimo ustvarjati še kaj drugega (morda poiščemo primernejši način pomivanja posode ali zamenjamo službo). Vabljeni k ustvarjanju!

Brigita Kotar

Samo ljubezen ustvarja

Knjiga in čaj

V tem mesecu beremo knjigo Fabia Rosinija **Samo ljubezen ustvarja: duhovna dela usmiljenja**.

Fabio Rosini je duhovni učenec p. Marka Rupnika, ki o njem pravi, da je »eden najbolj poznanih oznanjevalcev evangelija v Evropi«. Ob njegovih nagovorih prihaja do resničnih spreobrnjenj. Don Fabio nagovori ljudi, ki še nikoli niso stopili v cerkev.

Danes smo tako zastrupljeni s klišeji o dobroti, z nadomestki in karikaturami dobrih čustev, da ne vemo več, kaj je pravo usmiljenje. Prepogosto ga zamenjamo s pieteto, odpuščanjem in gostoljubnostjo, ki se pojavljajo in izginjajo glede na naše razpoloženje. Ta knjiga, bogata z Božjo besedo in človečnostjo, dokazuje, da je usmiljenje nekaj več. To je gesta, delo, modrost, skrb, sad odnosa, ki ga imamo z bližnjim. Ne rojeva se iz človeka, temveč iz odnosa z Bogom. Gre za Božje delo v človeku. Ko se don Fabio ustavi ob posameznih duhovnih delih usmiljenja, ki so neločljiva tudi od telesnih, nam pomaga razumeti, da brez usmiljenja ni mogoče živeti. V življenju doživimo najglobljo srečo takrat, ko za nekoga poskrbimo. Samo ljubezen nam da resnično srečo. Tako, kot je dejal sveti Maksimiljan Kolbe, preden so ga umorili v Auschwitzu: »*Samo ljubezen ustvarja!*« Samo ljubezen daje čudovito obliko vsemu, kar delamo. Naša dejanja so lahko majhna, toda če se rodijo iz Boga, rešujejo svet, saj mu dajejo okus.

Zdenka Sušec

Povabilo k šmarnicam

Otroke in odrasle vabimo k šmarnicam, ki bodo primerne in zanimive za vse starosti. Spoznavali bomo življenje svetega Frančiška in skupaj z njim napredovali po poti prijateljstva z Jezusom. Odkrivali bomo, zakaj Jezusa najbolj najdemo v majhnih, na videz nepomembnih in zaničevanih, kako se Božja do-

brota kaže v lepoti stvarstva. Mor-da bomo tudi ugotovili, zakaj si je sedanji papež izbral ime Frančišek.

Šmarnice s sv. mašo bodo vsak večer ob 18.30, sledile bodo igre na župnijskem dvorišču. Ob nedeljah bodo šmarnice ob 17.00, sledijo igre do 19.00.

Izlet za župnijske sodelavce

Dragi vsi, ki kakor koli sodelujete in pomagate v življenju in delovanju župnije! Vabim vas na izlet za župnijske sodelavce, ki bo v **soboto, 18. maja**. Pot nas bo vodila v starodavno mesto Trst, kjer se bomo srečali z našim novomašnikom Tomažem Kuna-verjem, si ogledali mestne znamenitosti in spoznali utrinke iz življenja slovenske skupnosti v Trstu.

Odhod izpred župnišča bo **ob 7.15**, vrnitev pa v večernih urah. Prijavite se lahko osebno v župnijski pisarni v času uradnih ur ali po e-pošti na **zupnija.lj-zale@rkc.si**. Zaradi lažje organizacije izleta vas prosim, da se prijavite čim prej. Veselim se našega druženja in vseh dogodivščin, ki nam jih bo prinesla letošnja pot.

Peter Možina

OBIŠČITE NAŠO SPLETNO STRAN
www.ljubljana-sveti-kriz.si

ŽUPNIJA LJUBLJANA SVETI KRIŽ

Na Žalah 2, 1000 Ljubljana

01 437 22 03

zupnija.lj-zale@rkc.si

ODGOVARJA: Peter Možina

UREDNIŠTVO: Primož Brovč
Helena Reberc

OBlikOVANJE: Barbara Paternoster

LEKTORIRANJE: Marta Anžlovar

FOTOGRAFIJA: Klemen Lajevce, splet

URNIK SVETIH MAŠ

NEDELJE: 8.00 in 10.00
Tomačevo: 8.00

DELAVNIKI: 7.30 in 18.30
SOBOTE: 18.30

SPREJEM V ŽUPNIJSKI PISARNI:
ponedeljek, torek, četrtek
in petek od 8.30 do 9.30
od 17.00 do 17.45

VSE VEČERNE
MAŠE V MAJU
SO OB 18.30.

*Ne boj se prevelike
ljubezni do blažene
Device. Nikoli je ne
boš ljubil bolj, kot
jo je Jezus.
(sv. Maksimiljan
Kolbe)*

Pričakujemo ...

SREDA, 1. MAJ	■ Jožef Delavec, praznik: svete maše ob 9.00 in 18.30 ■ začetek šmarnic: vsak večer v maju ob 18.30, po sveti maši igre za otroke in mladino
PETEK, 3. MAJ	■ prvi petek, obhajanje bolnikov po domovih ■ od 20.00 do 22.00 adoracija
SOBOTA, 4. MAJ	začetek devetdnevnice za prvoobhajance
TOREK, 7. MAJ	ob 20.00 sestanek katehetov
SREDA, 8. MAJ	ob 19.45 sestanek župnijske Karitas
NEDELJA, 12. MAJ	ob 10.00 slovesnost prvega svetega obhajila
TOREK, 14. MAJ	ob 19.45 večer Knjiga in čaj ob knjigi <i>Samo ljubezen ustvarja</i> v župnijski knjižnici
SREDA, 15. MAJ	ob 19.45 biblična skupina v župnijski knjižnici
SOBOTA, 18. MAJ	ob 7.15 odhod župnijskih sodelavcev na izlet v Trst
SOBOTA, 25. MAJ	■ ob 9.00 birmanska sobota ■ ob 10.00 medgeneracijsko srečanje
NEDELJA, 26. MAJ	obletnica posvetitve cerkve Vseh svetih: po vseh svetih mašah prijateljsko druženje ob pecivu in pijači
SREDA, 29. MAJ	ob 19.45 biblična skupina v župnijski knjižnici
ČETRTEK, 30. MAJ	Gospodov vnebohod, slovesni praznik: svete maše ob 9.00 in 18.30, v Tomačevem ob 18.00
PETEK, 31. MAJ	zaključek šmarnic
SOBOTA, 1. JUNIJ	ob 10.00 sveta maša ob zaključku veroučnega leta, podelitev spričeval, piknik za družine (pogostitev in igre za otroke)